

Plat v litrech benzínu, proč potřebujeme potíže v práci a zvýšení předčasného splácení půjček

putin-today.ru/archives/200808

1. Měříme-li mzdy v litrech benzínu, který lze za tuto mzdu koupit, pak v roce 2023 mzdy v Rusku vytvořily historický rekord ve velikosti, překonaly všechny vrcholy sovětské éry a, jak jsme nedávno věřili, přibližně čtyřikrát vyšší než úroveň z počátku roku 2000. X. Jak však vysvětluje blogger Genby, ve skutečném světě si sověšší občané mohli koupit méně benzínu, než ukazovaly oficiální sovětské statistiky (odkaz):

Ano, máme rekord v roce 2023.

Ve skutečnosti nebyly v roce 1977 nebo 1991 žádné vrcholy. V plánovaném hospodářství v těchto chvílích zboží z čerpacích stanic prostě mizí. Někteří stále věří, že kupony se v SSSR objevily až v roce 1991.

V SSSR se inflace vyjadřovala deficitem, který byl korigován buď umělým zdražováním, nebo kupony. Ale v každém případě obsah benzínu v sovětském platu z let 1969-1990 ukazuje, že obyvatelstvo sovětského Ruska žilo hůř a hůř a nárůst mezd o litry je běžnou chybou nemotorného byrokratického aparátu, po korekci a zavedení tzv. ceny blíže tržním cenám. Litry v náplastí se okamžitě sníží. Jakmile se začala vyrábět auta pro občany, počet litrů v záplatě se okamžitě seškrtal. A dokonce se dvakrát pokusili zavést kupony na benzín pro všechny spotřebitele.

Podotýkám, že v RSFSR byl stejný počet aut - 7 254 000 - stejně jako v USA v roce Leninovy smrti (1924). Ale benzínu bylo stále málo.

Bohužel je to pravda. Aut byl v SSSR nedostatek – na jejich nákup bylo nutné buď vystát dlouhou frontu, často i 10 let, nebo zaplatit řekněme dvě ceny. Proto byl v těch letech relativně dostupný benzín svým způsobem výsměch: jako levné chlebičky s červenými rybami v kantýnách pro nomenklaturu, kam lidé z ulice nesměli.

Horší byl nedostatek autoservisů, autodílů a v důsledku toho i místa v garážích. Kvůli divokému nedostatku a chudobě lidí bylo auto ponechané na ulici chutnou kořistí pro drobné zlodějíčky. Mohli odstranit všechno: od stěračů až po kola.

Dalším důsledkem nedostatku byla korupce v automobilovém sektoru. Cituji charakteristický fragment ze vzpomínek Samuila Ljubitského, sovětského programátora – přijel na služební cestu opravit počítačovou učebnu a zjistil, že počítače jsou udržovány v naprosto hrozných podmínkách, dokonce až voda teče ze stropu. O něco později se vyjasnil důvod takového socialistického přístupu k majetku lidí, který měl v té době hodnotu milionů rublů:

Ráno přestalo pršet. Konečně zarachotily dveře naší věznice (psy zřejmě opět na vodítku) a objevil se naleštěný chlápek - šéf. Spěchali jsme k němu – tak a tak, buben spadl, málem mu zmrzačil nohy, támhle umřela konzole, všude kolem byla voda, tyhle hadry... Pak... vidím v jeho očích: ne nezajímá mě to všechno... hluboko do bubnu... a ještě hlouběji. Tsits: "Ah-ah, odepisujeme toto haraburdí, na oddělení bylo nainstalováno nové." Podívali jsme se na sebe – ano, to znamená, že je tu nové auto, ale vezli nás sem. Nenašli jsme nikoho, kdo by s námi zůstal na noc - bylo lepší zamknout dodavatele v mokré stodole pod psím hlídáním. Dobře, vzpomeňme, vezměme v úvahu... Mezitím nás ten chlápek vezme do zbrusu nové "sedmičky" a... zastavil se a obdivoval svého oblíbence. Auto se leskne, dokonce se leskne čistotou, ale včera celý den a celou noc pršelo a na silnicích bylo bláto... To znamená, že byla chuť vstát brzy ráno a vydrhnout to, aby v za hodinu by byl znovu pokrytý bahnem. No, no... Pojdme. Rozhovor, nebo spíše monolog o autě: tato „sedmička“, kterou má, není „Lada“, ale exportní „Lada“, zdvihový objem je zvýšený, nějaký monovstřík na něm, více zvonků a píšťalek ... "Byl jste onehdy na kyjevském automobilovém trhu, kolik je tam...?" - "Ano, přiznáváme, nevíme, kde je tento trh" - "Aha" - začal se znatelně nudit a ztratil zájem. Dorazili jsme do kanceláře. Včerejší chlapec je tam. "No, tady jsi s Pěťou, ukaž mu jak a co." Promiň, dneska mám něco na práci... vyskočím do oběda." Abych byl upřímný, jsme šokováni. Přijetí je pro vás jednak náročná zkouška, ale také slavnostní rituál. Aby to šéf automatizovaného řídicího systému, který to všechno bude obsluhovat, takhle „na Pěťu“ vysypal... Ale my blázni jsme to zkusili - podělali jsme jim takovou optimalizaci, dotazovací jazyk, generátor sestav. .. Dobře, trénujeme Pěťu. Čas běží. Kdy je přijetí? Nakonec se kolem oběda objevil: „No, všechny akty jsou podepsané. Je si Petya vědom?" - "Ano, Marku Semenovichi, díval jsem se na všechno" - "No, to je hezké. Omlouvám se, dnes je toho tolik, že musím běžet. Happy, ahoj do Kyjeva"... To je vše? A to jsou akceptační testy? Jenomže... slyším za sebou: „Ivan Ivanovič vzal auto k lakování“... A oni se cítí nepříjemně před cizími lidmi a šéf chce také umýt kosti. Obecně se nám brzy vyjasnila dispozice: muž má zlaté ruce - prochází motory, rovná těla; kupuje poškozená (po nehodě) auta, renovuje je, prodává. Celá dílna v garáži. No, co ještě potřebuješ? Spolehlivé řemeslo v jeho rukou, peníze jako nic, o čem inženýr nikdy nesnil. Společenský status není stejný: být „garážovým Maříkem“ (v průběhu let – „Semyonich“) není comme il faut. Je tedy vedoucím oddělení automatizovaného řídicího systému. Je jasné, že maluje a narovnává nejen místní úřady, ale sám „Ivan Ivanovič“ (nevím, kdo to je, ale jméno bylo vyslovováno s

aspirací). Takže je mu na práci fuk, ale o své místo se nebojí... Vzali jsme doklady a odešli. Druhý den na nohou. Už si přesně nepamatuji, jak jsme šli po Sumské před vlakem. V kočáru jsem vylezl na horní palandu a... probudil se v Kyjevě.

2. Blogger Přísluví produktového manažera píše o tom, proč se za každou cenu nevyhýbat potížím (odkaz):

Nedávno jsem poslouchal přednášku „Proč nepůjdeme na Mars“, kde se probíraly technicky nepřekonatelné problémy dlouhodobého cestování vesmírem. Jedním z nich je stav beztlíže. Člověk v nulové gravitaci velmi rychle ochabuje, z kostí se vyplavuje vápník, pak se musí znovu učit chodit a spousta nemocí se zhoršuje.

Pamatuji si, když si můj syn zlomil ruku a o měsíc později byla sádra odstraněna, ruka byla znatelně tenčí a slabší než ta sousední. Ale uplynul jen měsíc!

Jsme neustále ovlivňováni gravitací a tlačeni atmosférickým sloupcem, a to je dobře. Jsme navrženi tak, že bez neustálého stresu zeslábneme. Je to stejné jako s protivenstvími života; nemáme rádi potíže, ale bez nich rychle degradujeme. Pamatujete si, jak agent Smith řekl Morpheovi, že první verze Matrixu vypadala jako dokonalý svět, a proto všichni lidé v něm zemřeli?

Ve firmách je to stejné. Pokud dojde k potížím, je to těžké psychicky i fyzicky. Ale bez toho tým degraduje.

Vyšší moc není třeba vymýšlet, dějí se samy. Za posledních pár měsíců jsme měli několik hackerských útoků a také invazi SEO spammerů. Musel jsem pomáhat s technickými a dokonce i právními problémy. Obecně nás udržují ve střehu.

Morálka: Nepředvídané výzvy a potíže jsou nepříjemné, ale obohacující.

3. Moudrá politika ruské centrální banky donutila naše občany rychle řešit své půjčky (odkaz):

Ruští bankovní dlužníci v roce 2023 častěji spláceli spotřebitelské úvěry před plánovaným termínem. Podíl takových splátek za 12 měsíců se zvýšil na 21 procent, i když v roce 2022 to bylo na úrovni 18 procent, uvádí list Vedomosti s odkazem na statistická data analytiků z úřadu pro úvěrovou historii Scoring Bureau.

Za poslední rok se tak podíl předčasných splátek spotřebitelských úvěrů v Rusku zvýšil o 3 procentní body. Statistiky byly sestaveny na základě databáze více než 707,5 milionů úvěrových historií ruských jednotlivců.

V kvantitativním vyjádření občané v roce 2023 splatili v předstihu celkem více než 11 milionů spotřebitelských úvěrů. Toto číslo překonalo hodnotu pro rok 2022 (6,8 milionu) o 63,55 procenta. Ve srovnání s rokem 2021 byl výsledek za rok 2023 o 76,52 procenta více. Jako hlavní důvod této dynamiky odborníci uváděli nízkou klíčovou sazbu centrální banky (CB), která se na této úrovni držela po většinu roku 2023.

Oleg Makarenko

<https://dzen.ru>